

Kazus - pełnomocnictwo

Do kancelarii polskiego notariusza Pawła P. wpłynęło pełnomocnictwo do zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości w Warszawie, sporządzone przez angielskiego „notariusza publicznego” (*notary public*) w języku polskim i angielskim. W arendze (części wstępnej) aktu notarialnego była mowa o uprawnieniu notariusza publicznego do sporządzania urzędowych dokumentów w formie występującej w obcej jurysdykcji, natomiast w końcowej klauzuli dokumentu znalazło się zastrzeżenie, że mocodawca dokonuje wyboru prawa polskiego wyłącznie w zakresie formy dokumentu.

Czy pełnomocnictwo jest ważne? Jak ma się zachować polski notariusz?

- Zob. P. Czubik, *O konsekwencjach wskazania przez stronę czynności prawa wyłącznie właściwego do co formy*, „Nowy Przegląd Notarialny” 2012, nr 4, s. 5; Wyrok SN z 31.05.2012, IV CSK 419/11, OSP 2013/7-8/80

Kazus - przedstawicielstwo

Niemka Antje G., jako matka 6-letniej Anity C. – obywatelki polskiej, która od urodzenia ma miejsce zwykłego pobytu w RFN, złożyła przed niemieckim sądem spadkowym oświadczenie o odrzuceniu spadku po ojcu Anity C., Januszu C. Do spadku należy nieruchomość w Polsce. Czy oświadczenie będzie uznane przez polskie organy za skuteczne w sytuacji, gdy Antje G. nie występowała do polskiego sądu o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu.

- Zob. wyrok SN o sygn. IV CK 20/05